

ΙΔΟΥ πῶς κρίνεται τὸ νέον δράμα τοῦ Δ' Ἀννούν-
τσιο ὁ «Λύχνος ὑπὸ τὸν μόδιον». Ἐν πρώτοις πρέπει
νὰ λεχθῆ ὅτι τὸ δράμα ἀπέτυχε. Τὸ κοινὸν δὲν ἀρέσκε-
ται ἀκόμη εἰς τὴν λεπτὴν καὶ μουσικὴν τέχνην τοῦ
Ἰταλοῦ ποιητοῦ. Τὸ δράμα αὐτὸ ἀποτελεῖ μέρος τε-
τραλογίας, τῆς ὁποίας προηγῆθη ἤδη ἡ «Κόρη τοῦ
Ζόριο» καὶ τῆς ὁποίας τὸ τελευταῖον μέρος θὰ εἶναι
ὁ «Διωχθεὶς Θεός». Εἰς τὸν «Λύχνον ὑπὸ τὸν μόδιον»
ἡ Ἀγγίτζια ντὶ Φούρε, ἡ τελειότερα ἐνσάρκωσις τοῦ
αἰωνίου θήλεος, ὅπως τὸ ἐννοεῖ ὁ συγγραφεὺς, εἶνε ἡ
ἐχθρά, ἡ ἀπόλυτος κυρίαρχος ὀλοκλήρου οἰκογενείας
τῶν Σάντροων, τοὺς ὁποίους σαγηνεύει καὶ κατα-
στρέφει. Εἰς τὴν οἰκίαν τῶν Σάντροων εἰσέρχεται ὡς
ὑπηρέτρια κυριαρχεῖ διὰ τῶν αἰσθήσεων καὶ φθάνει
εἰς τὸ ἔγκλημα. Ἐφόνευσε τὴν Μόνικα Σάντρο καὶ
θέλει μόνη κυρία νὰ εἶνε αὐτή. Καὶ μένει. Ἀλλ' ἐγεί-
ρεται ἐναντίον της ἡ κόρη τῆς δολοφονηθείσης, ἡ
Γιγιόλα ἡ ὁποία θέλει νὰ ἐκδικήσῃ τὴν μητέρα της.
Ἡ Γιγιόλα εἶνε ὁ φανὸς ὁ ὁποῖος θὰ φωτίσῃ τὸ
μυσαρὸν σκότος ποῦ περιβάλλει τὴν οἰκίαν αὐτήν.
Ὁ ρυθμὸς ὁ εὐρὺς καὶ σκοτεινὸς ὁ ὁποῖος εὐρί-
σκεται εἰς κάθε λέξιν καὶ κάθε κίνημα τῶν προσώ-
πων, ἡ λεπτὴ ποίησις ποῦ εἶναι χυμμένη εἰς τὸν διά-
λογον, ἡ ἀτμοσφαῖρα ἡ πλήρης ὀρμῆς καὶ μουσικῆς
ποῦ περιβάλλει ὅλον τὸ δράμα κάμνει τὸν «Λύχνον
ὑπὸ τὸν μόδιον» τὴν ὠραιότεραν τραγωδίαν τοῦ Δ'
Ἀννούντσιο.